NIEWIAROWSKI PIOTR

/1907 - 1944/, pseud. "Szpak"

Urodzony 29 czerwca 1907 r. w majątku Mojsiejewicze k/Słucka jako syn Stefana i Katarzyny z Ksieniewiczów, właścicieli majątku ziemskiego, wywodził się z patriotycznej rodziny o bogatych tradycjach narodowo-wyzwoleńczych (m.in. jego dziad za udział w p.st. został zesłany na Sybir.)

W Słucku /k/Mińska/ kończy trzy klasy gimnazjum, poczem w 1925 r. nielegalnie przekracza granicę uciekając do Polski. Tu udaje się do rodziny mieszkającej w pobliżu Nieświeża. Po złożeniu egzaminu z zakresu polskiej szkoły powszechnej wyjeżdża do Wilna, gdzie rozpoczyna naukę w Państwowej Szkole Technicznej im. J. Piłsudskiego; kończy ją w 1929 r. na wydziale drogowo-wodnym. Zostaje powołany do służby wojskowej, którą kończy 13.VIII.1931.

Zawodową pracę rozpoczyna w Oddziale Drogowym w Wołkowysku, skąd po 2 miesiącach zostaje przeniesiony do Powiatowego Zarządu Drogowego w Szczuczynie k/Lidy. W tym czasie wstępuje do Związku Strzeleckiego, w którym wkrótce zosje wybrany do Zarządu Oddziału w tymże Szczuczynie. W 1936 przenosi się do Lidy do Powiatowego Zarządu Drogowego na stanowisko technika budowy dróg i mostów. W następnym roku żeni się z Janiną z Głowaczów.

W 1939 r. zmobilizowany bierze udział w wlkach obronnych. Dostaje się do niewoli bolszewickiej, z której ucieka i w grudniu 1939 wraca do Lidy. Podejmuje pracę w Powiatowym Zarządzie Drogowym i natychmiast rozpoczyna działalność konspiracyjną. Zaprzysiężony przez "Sybiraka" w 2/3 powiatu Lida organizuje ~~niepodległościową działalność~~ dywersyjną sieć podziemną. Rekrutuje do niej przede wszystkim pracowników służby drogowej. Po odebraniu od nich przysięgi szkoli ich do zadań dywersyjnych. Nasila się ona szczególnie z chwilą wkroczenia na te tereny wojsk niemieckich. Wysadzając mosty i przepusty, przerywając łączność, niszcząc drogi kołowe dróżnicy dowodzeni przez "Szpaka" nie tylko utrudniają hitlerowcom dostawy na front wschodni, ale zdobywają także broń, amunicję, lekarstwa, żywność zasilając bataliony AK.

Podczas jednej z takich akcji w miejscowości Hutne k/Lidy w dniu 6 kwietnia 1944 r. ppor. Piotr Niewiarowski zostaje śmiertelnie raniony. Tamże pochowany. W maju tegoż roku żołnierze z IV Batalionu - "Ragnera" rozbili miejscowy posterunek niemiecki i ekshumowali zwłoki "Szpaka". Trumnę przewieziono do wsi Niecieczk/Bielicy /nad Niemnem/, gdzie 3 maja odbył się uroczysty pogrzeb, z udziałem kompanii honorowej - IV Batalionu, w obecności por. "Ragnera", kpt. "Sawy" i "Bartka", reprezentujących Okręg Nowogródzki AK.

Pośmiertnie 30 grudnia 1949 r. ppor. Piotr Niewiarowski /"Szpak"/ został odznaczony Krzyżem Walecznych.

Jan Malinowski